

**Міністерство освіти і науки України
Херсонська обласна державна адміністрація
Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ і організацій
Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет»
Навчально-науковий центр «Інститут післядипломної освіти
та дорадництва» ДВНЗ «ХДАУ»
Громадська організація «Глобальний погляд»**

ЗБІРНИК ТЕЗ

III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ»

18-19 квітня 2019 року

Лазор О.Д., Лазор О.Я. УПРАВЛІННЯ НЕРУХОМІСТЮ У ПОЛЬЩІ: ПРОБЛЕМАТИКА РЕПРИВАТИЗАЦІЇ ТА УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ.....	126
Линник С.О. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	130
Лічковаха Т.С., Шевченко О.О. ЗМІСТ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ.....	131
Луцків О.М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ: СВІТОВИЙ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД.....	133
Сергієнко Т.І. МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ.....	135
Середа О. А., Ляхович О.О. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	137
Сисоєнко І.А. ОРГАНІЗАЦІЯ БЮДЖЕТНОГО ПРОЦЕСУ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ.....	139
Сиченко В.В., Рибкіна С.О. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ОСВІТИ.....	141
Соколова Л.В. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ.....	143
Сторожилова У.Л. ВІДКРИТІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	145
Чернецька Т.Ю., Яремко І.І. КАДРОВА ПОЛІТИКА В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	147
Якимчук О.Ф. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ МІНІМІЗАЦІЇ НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ НАСЛІДКІВ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ.....	149
СЕКЦІЯ 4. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ	153
Антоненко Н.М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ МОРАЛЬНОГО ТА МАТЕРІАЛЬНОГО СТИМУЛЮВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	153
Буток Д.О, Мізіна О.В. ХАРАКТЕРИСТИКИ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ОЦІНКИ ПЕРСОНАЛУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ.....	155
Горяинов А.Н. ПРОЕКТЫ ТРАНСЪЕВРОПЕЙСКОЙ ТРАНСПОРТНОЙ СЕТИ КАК ПРОТОТИП ДЛЯ РАЗВИТИЯ ТРАНСПОРТНО-ЛОГИСТИЧЕСКОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ УКРАИНЫ.....	157

місцевого самоврядування та приватного сектора щодо розвитку туризму через різні механізми: адміністративні, організаційні, економічні, правові, екологічні тощо [4].

Законодавчою основою державного регулювання туристичної діяльності в Україні є Закон України «Про туризм» (зі змінами і доповненнями) і прийняті на його основі інші нормативно-правові акти, у відповідності до яких, держава здійснює регулювання туристичної діяльності, виходячи з таких принципів: сприяти туристичній діяльності і створювати сприятливі умови для її розвитку; визначати і підтримувати пріоритетні напрями туристичної діяльності; формувати уявлення про Україну, як сприятливу для туризму; здійснювати підтримку і захист українських туристів, туроператорів, турагентів і їх об'єднань [5].

Література

1. Туризм – мировая и региональная статистика, национальные данные, карты и рейтинги. URL: <http://knoema.ru>.
2. The Travel & Tourism Competitiveness Report 2017. URL: <https://www.weforum.org/reports/the-travel-tourism-competitiveness-report-2017>.
3. Біль М.М. Механізм державного управління туристичною галуззю на регіональному рівні: теоретико-прикладний аспект: монографія / за наук. ред. д.е.н. О.П. Крайник. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2011. 228 с.
4. Мальська М. Удосконалення державного регулювання розвитку туризму в Україні з урахуванням міжнародного досвіду // Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини. 2012. Випуск 29. Частина 2. С. 143-151.
5. Менеджмент туристичної галузі: підручник / О.М. Білоусов, О.Є. Лугінін, О.С. Морозова, Л.В. Соколова. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 580 с.

Сторожилова У.Л.

к.е.н., доцент,
доцент кафедри менеджменту і адміністрування,
Український державний університет
залізничного транспорту
м. Харків

ВІДКРИТІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Головними складовими державного курсу на інтеграцію до ЄС слід визначити відкритість діяльності публічної влади, політичну консолідацію та зміцнення демократії, що спрямовано на гарантування політичної стабільності як в Україні, так і на всьому Європейському континенті, забезпечення мирного

розвитку та плідного співробітництва всіх європейських націй, зміцнення демократичних засад в українському суспільстві.

Одним із ключових принципів здійснення демократичного управління та відкритості діяльності публічної влади в країнах світу є зміцнення довіри між державою та громадськістю, а також забезпечення гласності, доступності та прозорості інформації щодо діяльності публічної влади.

Відкритість діяльності органів влади, а саме транспарентність, визначається важливою передумовою і ознакою вільного суспільства.

Відкритість діяльності публічної влади в сучасних умовах треба розглядати як:

- фактор демократичного розвитку суспільства;
- забезпечення підконтрольності влади;
- вільний розвиток відносин між різними учасниками демократичного процесу;
- право громадян на доступ до інформації про діяльність органів влади;
- зміцнення політичної культури;
- можливість підвищення активності та довіри громадян до органів влади.

Зазначений підхід до визначення відкритості діяльності публічної влади потрібно означити як комплексний.

Побудова сучасних принципів відкритості діяльності публічної влади вимагає серйозних підходів до визначення якісних характеристик прозорості функціонування держави та держав світу. Зростання глобального інформаційного середовища сприяє динамічній трансформації існуючих країн світу в сучасні прозорі та демократичні.

Відкритість діяльності публічної влади визначається як сучасна система роботи органів влади інформаційного вільного суспільства, яка є важливими атрибутами стратегічної стабільності держави.

Відкритість діяльності публічної влади є однією з основних засад демократичного розвитку держав сучасного світу. Тому основними принципами відкритості діяльності публічної влади є:

- прозорість;
- відкритість;
- гласність.

Відкритість та прозорість як структурні принципи транспарентності державного управління є стратегічними елементами формування сприятливого інвестиційного клімату держави.

Основними засобами підвищення прозорості в системі державного управління сучасної України мають стати наступні:

- підвищення мобільної інформованості населення про діяльність органів державної влади;
- детальне та повне висвітлення фактів зловживання в органах державної влади;

- створення інформаційних ресурсів довідкових каналів, які висвітлюють права громадян у сфері взаємодії з органами державної влади;
- вироблення електронної програми щодо висвітлення діяльності органів державної влади, що дозволить знизити суб'єктивізм прийнятих ними рішень.

Чернецька Т.Ю., магістр
Науковий керівник: **Яремко І.І.**, к.е.н.,
доц. кафедри адміністративного
та фінансового менеджменту
Національний університет «Львівська політехніка»
м. Львів

КАДРОВА ПОЛІТИКА В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Недостатньо визначені за конкретними орієнтирами зміни в переважній більшості сфера суспільного життя за української державності знаходять аналогічний вираз й у кадровій політиці, де прихід «нових еліт» починається з недостатньо визначеного за змістом процесу під загальною назвою «реформа». Такі нормативні зміни зумовлюють потребу системного осмислення та аналізу існуючих проблем формування і реалізації державної кадрової політики в органах влади, від потенціалу якої залежить успіх державного управління в цілому.

Вироблення та реалізація сучасної кадрової політики України в усіх сферах суспільної діяльності потребує ефективної кадрової системи, що включає сукупність кадрових інститутів та організаційних структур, які здійснюють цілісне управління кадровими процесами, з метою досягнення визначених пріоритетів розвитку суспільства. Від стратегії подальшого розвитку держави залежать обсяг і межі державного регулювання кадрових процесів, рівень їх децентралізації та демократизації. Різні державні утворення мають таку специфіку тому єдиного визначення державної кадрової політики в літературі закономірно не існує, – воно також відсутнє як узагальнена категорія з точки зору міжнародних законодавчих викладів. Вважаємо доцільним її визначення як державна стратегія, що виражає волю народу, політичний курс роботи з кадрами на загальнодержавному рівні, стратегію формування, розвитку та раціонального використання кадрів, всіх людських ресурсів держави [1].

На теперішній час реформування відповідної до внутрішньодержавного суспільно-соціального становища і глобалізаційних вимог державної служби є одним із найважливіших пріоритетів розвитку України. Суспільство не задовольняють якість послуг, які надають державні службовці, факти корупції і